

Moestuinmoeder

Inspiratie voor een groen, gezellig en goedkoper leven

Eerste druk, 2014
© 2014 Susan Lambeck

Corrector: Marjolijn Pepers
Coverfoto: Susan Lambeck
Auteursfoto: Arian van Marle

ISBN: 9789048432363
NUR: 401

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Moestuinmoeder

Inspiratie voor een groen, gezellig
en goedkoper leven

Susan
Lambeck

Inhoudsopgave

Paarse spruiten en pastinaken	7
Borrelpraat	9
Moestuinvrienden en courgettes	11
Boerenkoolfiasco	13
Overall spullen	14
Spitten of sportschool	16
Licht uit, trui aan!	17
Ondergronds	19
De stekker eruit	20
Verkouden prei	22
Aftellen	24
Brandnetels	26
Moestuinjongens	28
Ruilhandel	31
Wereldkussens	33
Restjesdag	35
Russische roulette	37
Luiewijven-koek	39
Doorgeefgympen	40
Earth Day	42
Keuzestress	44
Dure zomermaanden	46
Een onsje meer	48
Het gras bij de burens	49
Nog even geduld	51
Je eigen boontjes doppen	52
Zero Plastic-dilemma	54
Verse erwten	56

Aangeboden: <i>multitasker</i> (v)	58
Een bietje rood	60
Tegenslag	62
Krijg de kleren!	64
Levensloop	66
Uiterlijk vertoon	68
Spierballenkoeken	70
In de bonen	73
Onbetaalbaar	75
Dankwoord	77
Bronnen en meer inspiratie	78

Paarse spruiten en pastinaken

‘Als ze naar pannenkoeken smaken, dan eet ik ze wel,’ roepen mijn jongens met een lach. Tja, als je een Moestuinmoeder hebt, dan moet je eten wat de pot schaft. Zoals die gekke pastinaken. En als alles doorgaat, worden dat de volgende herfst paarse spruitjes. Vergeten groenten. Het lijkt wel of ze opeens helemaal hot zijn. Pastinaken en patissons, ze liggen bij de groenteboer te pronken. Zelfs de grootste hamster-supermarkt van het land heeft ze in de schappen. Maar waarom heten ze vergeten groenten? Heb jij je dat al eens afgevraagd?

Volgens de website van de Stichting Vergeten Groenten, zijn er twee soorten vergeten groenten. ‘De eerste zijn de soorten die we nu nog gewoon kennen, maar waarvan de oude rassen vervangen zijn door nieuwere, die een hogere opbrengst hebben. Dit is het geval bij vrijwel al onze tegenwoordige groenten, zoals kolen, wortels, bieten, bonen en tomaten. Van veel van deze producten zijn de sterke smaken, zoals bitter en zuur, ‘weggekweekt’. Dit is onder andere gebeurd bij witlof en spruitjes; deze groenten smaken tegenwoordig minder bitter dan vroeger,’ zo lees ik op de website. ‘De tweede soort bestaat uit groenten die we bijna helemaal niet meer kennen of kunnen kopen. Zoals pastinaak en schorseneren. Deze zijn niet alleen uit de handel vanwege de te lage opbrengst, maar vaak ook vanwege een te uitgesproken smaak. Vaak zijn ze ietsje bitter.’

En dat verklaart een hoop! In het afgelopen jaar, het startjaar van Moestuinmoeders’ volkstuin, haalden we pastinaken

en patissons uit de tuin. Met een beetje hulp van chef-kok Google verschenen er soepen en stoofschotels op tafel. Maar ik kan je eerlijk zeggen dat het nog geen groot succes was. Hoe ik ze ook verstopte en pureerde, er zaten toch een paar lange tanden aan het avondeten. Ach, ik weet het: vergeten groenten zijn die groenten, waaraan mijn jongens liever niet meer denken!

Borrelpraat

Voordat ik Moestuinmoeder werd, had ik een boeiende carrière in loondienst. En dat had zo zijn voordelen. Naast een riante salarisstrook, was het op verjaardagsfeestjes ook wel zo gemakkelijk. Op de gebruikelijke vraag ‘Wat doe jij in het dagelijks leven?’ antwoordde ik vol trots dat ik beleidsonderzoeker was, of projectleider, of communicatieadviseur in de zorg. Daar kon je immers goed mee voor de dag komen.

Als je functie verandert, verdwijnt of als je zelf een andere keuze maakt, wordt het voor jou en je omgeving een ander verhaal. Wat je doet, bepaalt gedeeltelijk je imago. Ik ken een jonge vrouw die helikopterpiloot was. Toen ze kinderen kreeg, stopte ze met werken. Als thuisblijfmoeder had ze opeens een stuk minder aanzien op feestjes. En dat terwijl je met twee kleine kinderen toch echt wel een *helicopterview* moet hebben om de boel draaiende te houden!

Ik heb respect voor iedereen die zijn hart volgt en zijn eigen keuzes maakt. Maar ik moet eerlijk bekennen dat ik zelf af en toe met mijn mond vol tanden sta. Op feestjes twijfel ik over mijn formele status. En zelf vind ik het een beetje sneu als je op je LinkedIn-profiel hebt staan dat je *in between jobs* bent of op zoek naar een nieuwe uitdaging. Maar ook dat is de realiteit. Werkeloosheid is ook niet zo’n mooie status, al ben je inmiddels met 600.000 ‘collega’s’.

Gisteren was ik de hele dag Moestuinmoeder en op dinsdag doe ik als communicatiemedewerkster een paar uur vrijwil-

ligerswerk. Volgende week mag ik in de rol van collagekunstenaars weer een leuke workshop geven. Mijn antwoord verschilt dus met de dag. En ergens op de achtergrond ben ik *in between jobs*. Je mag me gerust uitnodigen voor een feestje, maar wie kan dat voor mij even samenvatten?